

נותן שני קולות יחד, אחד עליון ואחד תחתון, והכל יחד - אף כנסת ישראל מתעוררת למעלה ומתעוררת למטה, והכל בפעם אחת ובקול אחד.

והיננו שכתוב, (שם פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. אל תחרש, מלהתעורר למעלה. ואל תשקט, מלהתעורר למטה, הכל יחד.

בע"ז בדיוקן עליון, צדיק, גבור, שומר ברית. והתגבר על יצרו, ונקרא גבור חיל, ודאי שצדיק היה.

ואם תאמר, וכי מי קרוב לכנסת ישראל? זה צדיק! והרי כתוב, יש גואל קרוב ממני, ומי הוא? אלא ודאי גואל קרוב ממני זה האור הראשון שנקרא טוב, שכתוב (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב.

א"ת האו"ר - בגימטריא תור"ה, שנקראת לקח טוב. ואף צדיק נקרא טוב פמותו, שכתוב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. וזהו קרוב, והקדים לאותו הטוב של צדיק. ועל זה כתוב קרוב ממני, שאני והוא טוב. ועל זה, אם יגאלך טוב יגאל, שהוא קרוב ממני, הוא שהתחיל והקדים והתעורר להתחבק בראשונה, והרי הוא קרוב, שכתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל.

והנעמי מודע לאישה, מודע לה היה צריך להיות, שהרי המלך שהשלוש שלו שנינו. מי המלך שהשלוש שלו? צדיק.

אלא כמו העולם הבא, לא בא ולא מתגלה אלא מאותה המחשבה העליונה שעומדת עליו, אף פאן צדיק באותו הגון ממש של אותה מחשבה עליונה. ומה שמו? אלימלך. כמו שהמלך העליון שמח אל העולם הבא

תור דא יתבא תרין קלין פחדא, חד עילאה וחד תתאה, וכולא פחדא. אוף כנסת ישראל, אתערת לעילא ואתערת לתתא, וכלא בזמנא חדא, ובקול חדא.

והיננו דכתיב, (שם פג ב) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. אל תחרש, מלאתערא לעילא. ואל תשקט, מלאתערא לתתא, פלא פחדא.

בוע"ז בדיוקנא עילאה, צדיק, גבור, נטר ברית. ואתתקף על יצריה. ואתקרי גבור חיל, ודאי צדיק היה.

ואי תימא, וכי מאן קרוב לגבי כנסת ישראל, דא צדיק, והא כתיב, יש גואל קרוב ממני, ומאן איהו. אלא ודאי גואל קרוב ממני, דא אור קדמאה, דאקרי טוב. דכתיב, (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב.

א"ת האו"ר, בגימטריא תור"ה. דאתקרי (משלי ד ב) לקח טוב. ואף צדיק, איקרי טוב פותיה. דכתיב, (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. ודא הוא קרוב ואקדים לההוא טוב דצדיק. ועל דא פתיב קרוב ממני, דאנא ואיהו טוב. ועל דא, אם יגאלך טוב יגאל, דהוא קרוב ממני, הוא דשארי ואקדים ואתחבקא בקדמיתא והא איהו קרוב, דכתיב (בראשית כט יא) וישק יעקב לרחל.

והנעמי מודע לאישה, מודע לה מפעי ליה, דהא מלך שהשלוש שלו תנינן, מאן מלך שהשלוש שלו? צדיק.

אלא פגוונא דעלמא דאתי, לא אתא ולא אתגלי אלא מההיא מחשבה עילאה, דקיימא עליה. אוף הכא צדיק, בההוא גוונא ממש דההיא מחשבה עילאה. ומה שמייה אלימלך. פגוונא דמלך עילאה, חדי לגבי